

eller den anden Side, og det vil være en direkte Uretfærdighed overfor de Mennesker, der skal have Betaling af en eller anden Slags efter Kapitelstakster, at fastsætte en Pris af 28 Kr. for Byg, eftersom Prisen faktisk ligger betydeligt derover og har ligget betydeligt derover, siden den ny Høst kom i Handelen.

Der er et Forhold, som jeg i denne Forbindelse ikke kan undlade at pege paa overfor den højtærede Minister. Det er dette, at al det meget Byg, som vi har her i Landet i dette Øjeblik, vilde afgive en ganske glimrende Eksportartikel. Vi kan paa ingen mulig Maade forsvare at tilbageholde denne Vare til Produktion af Flæsk med den Pris, som Flæsket staar i for Øjeblikket. Den højtærede Minister bør derfor have sin Opmærksomhed henvendt paa snarest muligt at faa denne Vare frigjort til Eksport og faa indkasseret til Landet den overordentlig store Pris, der kan faas for den i Udlandet. Man kan tænke sig dette realiseret paa den ene eller den anden Maade. Jeg har ikke netop tænkt mig, at det kunde gøres paa den Maade, at man gav Handelen med Byg fuldstændig fri, idet man da vilde begaa en Uretfærdighed overfor de Mennesker, der allerede havde solgt deres Byg. Men jeg kunde tænke mig, at man kunde komme ud over dette Spørgsmaal paa en anden Maade.

Men naar man ser hen til, at der eventuelt kan opnaas betydelige Priser paa Byg til Eksport, og Hjemmemarkedets Pris sikkert vil komme til at ligge mellem 35 og 40 Kr., saa er det jo ganske misvisende her at ville fastsætte en Kapitelstakst af 28 Kr. Og det vil være en blodig Uretfærdighed overfor de Mennesker, som skal nyde Indtægter efter Kapitelstakst. Jeg for mit Vedkommende er i det Tilfælde at skulle betale det meste af min Forpagtningsafgift efter Kapitelstaksten paa Byg. Det vilde stride fuldstændig mod de Menneskers Interesser, som jeg tilfældig har Forpagtningskontrakt med, at de kun skulde have 28 Kr. pr. Td. Byg, medens jeg selv indkasserer op mod 40 Kr. Alene af den Grund kan jeg ikke andet end paatale dette Forhold, at det strider mod min Retfærdighedsfølelse, at noget saadant skulde finde Sted. Hvad der gælder for Byg, gælder i nogen Grad ogsaa for Havre. Vi kom i Fjor til det Resultat, at vi, saa vidt jeg husker, kun regnede en Td. Havre til at veje 130 Pund. Det er i Aar, hvor Høsten har været betydelig bedre og Kvaliteten ligeledes er betydelig bedre, en meget lav Tøndevægt at gaa ud fra, og at man gennem denne meget

lave Tøndevægt paa de 130 Pund kommer til en Kapitelstakst for Havre af 20 Kr. 80 Øre pr. Td., samtidig med at der opnaas en Pris af mellem 38 og 40 Kr. pr. 100 kg Havre, turde være ganske misvisende.

Af de forskellige Grunde, jeg her har nævnt, vil jeg meget anbefale, at denne Sag henvises til et Udvalg, hvor jeg haaber, at man ved at indhente forskellige Oplysninger, som jeg kunde ønske at faa indhentet angaaende disse Forhold, vil kunne komme til nogen Forandring af de Tal, der er foreslaaet i Lovforslaget, saaledes at man naar til en virkelig retfærdig Ansættelse af Kapitelstaksterne for i Aar.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen):

I al Almindelighed har de foregaaende ærede Talere i nogen Grad givet Lovforslaget deres Tilslutning. Naar det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Carl Sørensen) til at begynde med udtalte, at Lovforslaget var kommet noget sent og for sent, maa jeg bemærke, at Ministeriet jo i hvert Fald ikke kunde fremsætte noget Lovforslag, før Kornloven var vedtaget, og selv da Kornloven var vedtaget, synes jeg heller ikke, det var noget meget rimeligt Tidspunkt for Rigsdagen at bestemme Kapitelstaksterne paa. Nu er Tiden inde, idet man nu ved, hvorledes Forholdene har ligget til Dato og dog nogenlunde ved, hvordan de vil komme til at ligge i de 1½—2 Maaneder, der er tilbage, indtil Indberetningerne skal afgives. Nu mener jeg, det er det rigtige Tidspunkt for Rigsdagen til at bedømme, om Taksterne er rigtige eller ikke. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at nogen Skade er der ikke sket. Der er ingen Indberetninger kommet noget Steds fra; de paagældende har med god Grund ventet paa, at der ogsaa for indeværende Aar skulde blive vedtaget en Lov i saa Henseende.

Det samme ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Taksten for visse Varer var sat langt ned — han nævnede hvide Ærter, graa Ærter, Boghvede og Boghvedegryn. Det ligger ganske simpelt i, at der i Aar dog er nogen Indførsel. Men at finde et Tal her, som alle Medlemmer i dette Ting kunde blive enige om var det ene rette, det tror jeg, der skal andre til end mig. Det er heller ikke sikkert, selv om der bliver nedsat et Udvalg om dette Forslag, at saa de, der bliver Medlemmer af Udvalget, kan blive fuldstændig enige om et Tal, uden at der skal meget indgaaende Forhandlinger til.

Nu hørte jeg, at det ærede 6te Medlem